Lietas Nr.A420282416
A42-00733-17/40

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
LIEPĀJAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Liepājā 2017.gada 6.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Sērdiene,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Heimdal Skonto Latvia" pārstāvjiem /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/ un /pers. H/, atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim /pers. I/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „Heimdal Skonto Latvia" pieteikuma par pienākuma uzlikšanu Valsts ieņēmumu dienestam izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu par iedzīvotāju ienākuma nodokļa 129 026,67 *euro* apmērā atmaksu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja SIA „Heimdal Skonto Latvia" 2016.gada 17.februārī nosūtīja Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – Dienests) Nodokļu pārvaldei 2016.gada 16.februāra iesniegumu, kurā lūdza atmaksāt tai pārmaksāto iedzīvotāju ienākuma nodokli (turpmāk – IIN) 129 026,67 *euro* apmērā (turpmāk – iesniegums par pārmaksātā IIN atmaksu), pamatojoties uz Norvēģijas Karalistes un Latvijas Republikas Konvenciju par dubultās aplikšanas ar nodokļiem un nodokļu nemaksāšanas novēršanu (turpmāk – Konvencija).

Izskatot pieteicējas iesniegumu par pārmaksātā IIN atmaksu Dienesta Nodokļu pārvaldes Ventspils klientu apkalpošanas centra vadītājs 2016.gada 11.martā pieņēma lēmumu Nr.31.1-8.21-10/46222 (turpmāk – 2016.gada 11.marta lēmums), ar kuru atteica pieteicējai atmaksāt IIN. Lēmums pamatots ar to, ka IIN pārmaksas atmaksu uz juridiskās personas kontu par fizisko personu ir tiesīga pieprasīt tikai fiziska persona, kura, iespējams, ir bijusi pakļauta dubultajai nodokļu aplikšanai. Pieteicēja nav tiesīga pieprasīt pārmaksas atmaksu.

Lēmumā nav norādīta tā pārsūdzēšanas kārtība.

[2] 2016.gada 17.jūnija apstrīdēšanas iesniegumā par 2016.gada 11.marta lēmumu pieteicēja norādīja, ka nepiekrīt 2016.gada 11.marta lēmumā minētajiem argumentiem attiecībā uz atteikumu atmaksāt pieteicējai pārmaksāto IIN, lūdza 2016.gada 11.marta lēmumu pilnībā atcelt, izdot administratīvo aktu par IIN 129 026,67 *euro* atmaksu un IIN pārmaksu pārskaitīt uz pieteicējas norādīto bankas kontu.

Izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, Dienesta Nodokļu pārvaldes direktora p.i. 2016.gada 19.jūlijā ar lēmumu Nr.31.1-8.63/57532 (turpmāk – Lēmums) pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu atstāja bez izskatīšanas. Lēmums pamatots ar Iesniegumu likuma 7.panta pirmās daļas 5.punktu. Lēmumā norādīts, ka 2016.gada 11.marta lēmums nav administratīvais akts, bet gan informatīva vēstule, kurā nav norādīts uz konkrētu tiesisko attiecību izbeigšanu, un tajā nav lemjošās daļas, bet ir tikai skaidrojums bez lēmuma. Tādēļ tā nav pārsūdzama Dienesta ģenerāldirektoram.

[3] Nepiekrītot 2016.gada 11.marta lēmumam un Lēmumam, pieteicēja iesniedza tiesā pieteikumu, lūdzot 2016.gada 11.marta lēmumu un Lēmumu atzīt par administratīvajiem aktiem, atcelt tos un uzlikt par pienākumu Dienestam izdot administratīvo aktu par IIN pārmaksas 129 026,67 *euro* atmaksu pieteicējai.

Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] 2013.gada nogalē un 2014.gadā pieteicēja nosūtīja darbiniekus darba komandējumos uz Norvēģiju, IIN un VSAOI maksājumus veica Latvijā. Norvēģijas nodokļu pārvalde 2015.gada 11.marta vēstulē informēja pieteicēju par aprēķināto IIN summu par tās darbinieku 2014.gada ienākumiem Norvēģijā 740 916 NOK apmērā, bet 2015.gada 4.maija vēstulē informēja par aprēķināto nokavējuma naudu 15 960 NOK apmērā. Ņemot vērā, ka nokavējuma nauda turpināja augt katru dienu, pieteicēja nomaksāja IIN un aprēķināto nokavējuma naudu no saviem naudas līdzekļiem, neieturot tos no darbinieku ienākumiem. Tāpat pieteicēja no saviem naudas līdzekļiem nomaksāja IIN 59 257 NOK par darbiniekiem par 2013.gada gūtajiem ienākumiem Norvēģijā. Pieteicējai nebija iespējams ieturēt no darbiniekiem Norvēģijas budžetā iemaksāto IIN summu, jo 2014.gada maijā ar darbiniekiem, kuri tika nosūtīti darbā uz Norvēģiju, izbeigtas darba tiesiskās attiecības. Tādējādi IIN no pieteicējas darbinieku ienākumiem par Norvēģijā veikto darbu nomaksāts gan Norvēģijā, gan Latvijā. Tā rezultātā laika posmā no 2013.gada novembra līdz 2014.gada oktobrim pieteicēja ir pārmaksājusi Latvijā IIN 129 026,67 *euro* apmērā, jo saskaņā ar attiecīgo nodokļu konvenciju konkrētajā gadījumā IIN bija maksājams tikai Norvēģijā. Lai novērstu kļūdaino IIN nomaksu Latvijā, pieteicēja laboja attiecīgajā periodā darba devēja ziņojumus un paziņojumus par fiziskajai personai izmaksātajām summām un lūdza pārmaksātā IIN atmaksu, taču Dienests informēja pieteicēju, ka nepiekrīt pieteicējas veiktajiem labojumiem.

Dienesta atteikums atmaksāt pieteicējai pārmaksāto IIN ir pretrunā ar Konvencijā noteikto pienākumu novērst dubulto nodokļu uzlikšanu. Dienests uzziņā Nr.30.1-8.5/30171 atzinis, ka izpildās likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 24.panta septītās daļas prasības, atbilstoši kurām nodokļi ir

maksājami Norvēģijā, taču nepamatoti atsaucās uz minētā likuma 30.panta 3.punktu, norādot, ka tikai fiziskā persona var prasīt pārmaksātā vai kļūdaini nomaksātā IIN atmaksu. Nepareizas nodokļu nomaksas gadījumā tieši darba devējam var uzlikt soda un nokavējuma naudu abās valstīs. Tāpēc nav pieļaujams, ka Dienests izmanto pieteicējas kļūdas, lai formālu iemeslu dēļ atteiktos tai atmaksāt pārmaksāto IIN.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normas ir jāinterpretē atbilstoši Konvencijas 15.pantā un 24.panta pirmajā daļā noteiktajam, saskaņā ar ko Latvijai ir pienākums novērst nodokļu dubultu uzlikšanu. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 15.panta trešajai daļai, konstatējot pretrunu starp starptautisko tiesību normu un tāda paša juridiska spēka Latvijas tiesību normu, piemēro starptautisko tiesību normu. Saskaņā ar Vīnes konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 27.pantu Latvija kā konvencijas dalībvalsts nevar atsaukties uz nacionālo tiesību normu prasībām, lai attaisnotu starptautiska līguma neizpildi. Tā kā dubultā IIN samaksas slogs gulstas uz pieteicēju, tad, lai novērstu nodokļa dubulto aplikšanu, pārmaksātais IIN ir atmaksājams pieteicējai, nevis tās darbiniekiem.

[3.2] Dienesta atteikums ir pretrunā ar Latvijas Republikas Satversmes 105.pantā noteikto pienākumu aizsargāt personas īpašuma tiesības un tiesiskas valsts principam. Dienests nav ievērojis Administratīvā procesa likuma 5.pantā noteikto privātpersonas tiesību ievērošanas principu. Analoģiskā lietā tiesa atzinusi, ka, lai arī likums „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" neparedz IIN ieturētāja tiesības uz nepamatoti samaksāto IIN un no fiziskas personas ienākuma neieturēta IIN atmaksu, tomēr tās izriet no Satversmes 105.panta *(Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 16.septembra spriedums lietā Nr.A42517808)*. Tiesa atzina, ka tiesiskas valsts principam neatbilstu situācija, ka valsts patur savā valdījumā privātpersonas kļūdaini samaksāto nodokli, uz kura iekasēšanu valstij nav tiesību. Tiesa secināja, ka darbiniekam rastos tiesības uz IIN pārmaksas atmaksu tikai tad, ja darba devējs būtu abās valstīs (Latvijā un Norvēģijā) nomaksāto IIN ieturējis no darbiniekam izmaksātā ienākuma. Konkrētajā gadījumā IIN netika divreiz ieturēts no darbiniekam izmaksātā ienākuma, jo pieteicēja nomaksāja IIN Norvēģijā uz sava rēķina *(Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 10.jūnija spriedums lietā Nr.A420529413)*. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 6.pantam Dienestam bija jāpieņem tāds pats lēmums, kā lietā Nr.A420529413 par IIN pārmaksas atmaksu darba devējam. Tādējādi Dienesta atteikums ir pretrunā ar vienlīdzības principu, kā arī ar netaisnas iedzīvošanās aizlieguma principu, kas ir viens no ES nodokļu tiesību pamatprincipiem, kas izriet no fiskālās neitralitātes principa un ES Tiesu prakses. Līdz ar to šis princips būtu pārkāpts, ja darbiniekam, papildus izmaksātajai darba algai un nomaksātajam IIN, būtu izmaksājams arī vēl IIN, kas nomaksāts Latvijā.

[3.3] Atteikums izdot administratīvo aktu ir uzskatāms par negatīvu un nelabvēlīgu administratīvo aktu, tas attiecināms arī uz iestādes atteikumu apmierināt personas lūgumu par nodokļa atmaksu. 2016.gada 11.marta lēmumā Dienests norādījis, ka pieteicēja ir lūgusi atmaksāt pārmaksāto IIN, kas noraidīts, pamatojoties uz likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli". Līdz ar to nav pamatots Dienesta arguments, ka 2016.gada 11.marta lēmumam nav lemjošās daļas un tas nav uzskatāms par administratīvo aktu. Lēmums, ar kuru pieteicējas sūdzība atstāta bez izskatīšanas, ir prettiesisks, jo saskaņā ar Iesniegumu likuma 2.panta otro daļu, šis likums neattiecas uz iesniegumiem, kuriem saskaņā ar likumu ir noteikta cita izskatīšanas kārtība. Konkrētajā gadījumā ir piemērojams likums „Par nodokļiem un nodevām" un Administratīvā procesa likums, nevis Iesniegumu likums.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2016.gada 31.augusta lēmumu nolemts pieņemt pieteicējas pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Dienestam izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu – par iedzīvotāju ienākuma nodokļa 129 026,67 *euro* apmērā atmaksu pieteicējai.

[5] Dienests tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā un tā papildinājumos pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, paskaidrojot turpmāko.

[5.1] Ievērojot likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 1.punktā un otrajā daļā, 2.panta 1.punktā, 17.panta pirmajā daļā, 24.panta otrajā daļā un septītās daļas 2.punktā, kā arī Konvencijas 15.panta 1. un 2.punktā noteikto, pieteicējas darbinieku algota darba ienākums, kas tiek gūts saistībā ar nodarbinātību Norvēģijas Karalistē, ir pakļauts aplikšanai ar IIN analoģisku nodokli Norvēģijas Karalistē un tā algota darba ienākumi ar IIN Latvijas Republikā netiek aplikti.

Lai arī saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 17.panta pirmo daļu algas nodokļa aprēķināšanas un budžetā iemaksāšanas pienākums no algota darba ienākumiem ir noteikts darba devējam, atbilstoši šā likuma 2.panta 1.punktam IIN maksātājas ir fiziskās personas. Tādējādi, ievērojot likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 19.panta ceturtajā daļā noteikto, atgūt Latvijas Republikas budžetā iemaksāto IIN no algota darba ienākumiem, kas saskaņā ar 24.panta septīto daļu ir atbrīvoti no aplikšanas ar IIN, var IIN maksātāji, iesniedzot Dienestā gada ienākumu deklarāciju ar dokumentiem, kas apliecina nodokļa samaksas faktu ārvalstīs, kā arī to, ka tieši šie algota darba ienākumi ir tikuši pakļauti dubultai aplikšanai ar nodokli.

[5.2] Pieteicējas atsauce uz Administratīvās apgabaltiesas spriedumu lietā Nr.A420529413 nav attiecināma uz izskatāmo lietu, turklāt tas nav stājies likumīgā spēkā. Minētajā lietā ir strīds par pārmaksātā IIN atmaksu nodokļu maksātājam (fiziskai personai), nevis darba devējam. Savukārt konkrētajā lietā Dienests nav ļāvis darba devējam precizēt maksājamā IIN apmēru 0 *euro* apmērā, bet atstājis spēkā sākotnēji deklarēto maksājamo IIN.

[5.3] Konkrētajā gadījumā jāpiemēro likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 19.panta ceturto daļu, t.i., rezumējošā kārtībā aprēķināto nodokli Dienests atmaksā nodokļa maksātājam – fiziskai personai, nevis darba devējam.

[5.4] Pieteicējas iesniegumam par pārmaksātā IIN atmaksu pievienotie dokumenti nepamato pieteicējas prasījumu par dubultā samaksātā IIN atmaksu Latvijā. Dienests tos izmantoja tikai vispārējā priekšstata gūšanai par lietas faktiskajiem apstākļiem. Iesniegtie dokumenti pamato tikai pieteicējas veiktās nodokļu iemaksas Norvēģijas Karalistes budžetā, bet tās neietekmē pieteicējas tiesības pieprasīt dubultā iemaksāto IIN atmaksu no Latvijas budžeta. Turklāt Dienesta 2016.gada 11.marta lēmumā ir iekļauta norāde, ka Dienests izskatīšanai no nodokļu maksātājiem ir tiesīgs pieņemt tikai tādus dokumentus, kuri ir tulkoti valsts valodā. Pieteicēja iesniegumam par pārmaksātā IIN atmaksu ir pievienojusi vairākos failos dokumentu tulkojumus, kas nav noformēti Ministru kabineta 2000.gada 22.augusta noteikumu Nr.291 „Kārtība, kādā apliecināmi dokumentu tulkojumi valsts valodā" 4. un 6. punktā noteiktajā kārtībā, tas ir, iesniegti skenētā veidā, nestrukturēti dokumentu tulkojumi un atsevišķi tulkojumu apliecinājumi.

[6] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem un apsvērumiem, kā arī uz tiesvedības gaitā iesniegtajiem pierādījumiem.

Dienesta pārstāvis pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādīto.

Motīvu daļa

[7] Pieteicēja ar iesniegumu par IIN atmaksu vērsusies Dienestā, taču Dienests to noraidījis. Judikatūrā ir nostiprinājusies atziņa, ka pieteicējam, vēršoties iestādē par labvēlīga administratīvā akta izdošanu un saņemot negatīvu administratīvo aktu, šāda administratīvā akta atcelšana nedod to labumu vai tiesības, saistībā ar kurām persona ir vērsusies iestādē.

Tādējādi, interpretējot pieteicējas pieteikumā ietverto prasījumu atbilstoši Administratīvā procesa likumā (turpmāk- APL) noteiktajiem pieteikumu priekšmetiem, atzīstams, ka konkrētās administratīvās lietas pieteikuma priekšmets ir labvēlīga administratīvā akta izdošana par IIN atmaksu. Ievērojot

minēto, tiesai ir jāpārbauda, vai pieteicējai ir no ārējām tiesību normām izrietošas tiesības uz nodokļa atmaksu, kas pieteicējai atteikta ar 2016.gada 11.marta lēmumu un Lēmumu.

[8] Izvērtējusi pieteikumā norādītos argumentus, procesa dalībnieku rakstveidā un mutvārdos sniegtos paskaidrojumus, kā arī izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pieteikums ir daļēji apmierināms.

[9] Pieteicēja pieteikumā lūdz uzlikt par pienākumu Dienestam atmaksāt tai IIN 129 026,67 *euro* apmērā. Pieteikumam pievienotajā aprēķinā Pielikumā Nr.5 norādīts, ka 129 026,67 *euro* ir starpība starp Latvijā samaksāto IIN (152 671,81 *euro*) un maksājamo IIN (23 645,14 *euro*) (*sk. lietas 1.sējuma 12.lapā*).

Kā izriet no pieteicējas paskaidrojumiem, pieteicēja vēlas, lai Dienests tai atmaksā IIN no pieteicējas darbinieku ienākumiem, ko tie guvuši laika periodā no 2013.gada decembra līdz 2014.gada novembrim, strādājot Norvēģijā, un ko pieteicēja sākotnēji deklarējusi Dienestā un iemaksājusi Latvijas Republikas budžetā, bet kas pieteicējai bija jāmaksā Norvēģijas Karalistes budžetā, ko tā arī izdarījusi, tādējādi veidojoties situācijai, ka pieteicējas darba ņēmēju ienākumi ir aplikti ar IIN gan Latvijā, gan Norvēģijā. Pieteicēja skaidro, ka pieteicējas darbinieki no saviem ienākumiem, kas 2013. un 2014.gadā tikuši aplikti ar IIN Latvijā, Norvēģijas karalistes budžetā IIN vēlreiz nav maksājuši; to pieteicēja izdarījusi darbinieku vietā no saviem līdzekļiem, jo atbilstoši Norvēģijas likumdošanai darbinieks un darba devējs par IIN piešķirtā nodokļa nomaksu ir atbildīgi solidāri, un vilcināšanās ar IIN piešķirtā nodokļa iemaksāšanu Norvēģijas Karalistes budžetā pieteicējai rada nelabvēlīgas sekas finansiālas sankciju veidā.

[10] Izvērtējusi procesa dalībnieku paskaidrojumus un lietas materiālus, tiesa secina, ka lietā nav strīda par šādiem apstākļiem:

- ka pieteicēja no savu darbinieku ienākumiem par 2013.gada decembri un par 2014.gada janvāri, februāri, martu, aprīli, maiju, jūniju, jūliju, augustu, septembri un oktobri ieturējusi IIN atbilstoši likumam par „Iedzīvotāju ienākuma nodokli", iesniegusi Dienestā darba devēja ziņojumus un paziņojumos par fiziskajām personām izmaksātajām summām, un iemaksājusi šo no darbinieku ienākumiem ieturēto IIN Latvijas Republikas budžetā;
- ka pieteicēja Dienestam 2016.gada 31.janvārī, 1., 2., 3. un 4.februārī EDS ir iesniegusi iepriekš iesniegto darba devēja ziņojumu labojumus, kā arī veikusi labojumus „Paziņojumos par fiziskajām personām izmaksātajām summām (kopsavilkums)";
- ka Dienests pieteicējas iesniegtos labojumus nav akceptējis, taču pieteicēja nav izpildījusi Dienesta Nodokļu pārvaldes Ventspils klientu apkalpošanas centra vadītāja 2016.gada 13.jūnija lēmumā Nr.30.1-8.21-10/110572 (turpmāk – 2016.gada 13.jūnija lēmums) uzdoto – līdz 2016.gada 29.jūnijam veikt precizējumus 2013.gada decembra un visu 2014.gada mēnešu (izņemot decembri) darba devēja ziņojumos, darba ņēmējiem, kuri minētajos periodos tika nodarbināti Norvēģijā, norādot iepriekš deklarēto IIN, kā arī iesniegt precizētus paziņojumus par fiziskai personai izmaksātajām summām personām, kuras 2013.gada decembra un visu 2014.gada mēnešu (izņemot decembri) bija nodarbinātas Norvēģijā, norādot pirmreizējā dokumentā uzrādītos ienākumus, valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas (turpmāk – VSAOI), gada neapliekamo minimumu, atvieglojumus par apgādājamiem un IIN, kas būtu analogs pirmreizējā darba devēja ziņojumā aprēķinātajam IIN *(lietas 1.sējuma 67.-69.lapa)*. Tādējādi EDS saglabājušies dati atbilstoši pieteicējas 2016.gada 31.janvārī, 1., 2., 3. un 4.februārī iesniegtajiem labojumiem;
- ka ievērojot Konvencijā ietvertos nosacījumus un likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 24.panta septītās daļas 2.punktā noteikto, pieteicējas darbinieku algota darba ienākums, kas tiek gūts saistībā ar nodarbinātību Norvēģijas Karalistē, ir pakļauts aplikšanai ar IIN analoģisku nodokli Norvēģijas Karalistē un tā algota darba ienākumi ar IIN Latvijas Republikā nav apliekami. Lietā atrodas arī Dienesta izsniegta Uzziņa pieteicējai, kas izsniegta, atbildot uz pieteicējas 2016.gada 16.marta iesniegumu (*sk. lietas 1.sējuma 52.-54.lapa*). Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 101.panta regulējumam iestādes izsniegtā uzziņa tās izsniedzējai iestādei ir saistoša.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējai atmaksājams IIN, ko pieteicēja iemaksājusi Latvijas Republikas budžetā no savu darba ņēmēju darba ienākumiem, kas gūti, viņiem strādājot Norvēģijā.

Lai izšķirtu strīdu, tiesai tādējādi jārod atbildes uz jautājumiem:

- par pieteicējas subjektīvajām tiesībām prasīt IIN atmaksu,
- par to, vai lietā ir pierādīts, ka ar IIN piešķirzināto nodokli Norvēģijā ir aplikti tie paši pieteicējas darba ņēmēju darba ienākumi, kas Latvijā;
- par to, vai lietā ir pierādīts, ka šo IIN piešķirzināto nodokli Norvēģijā ir samaksājusi pieteicēja.

Faktu, vai pieteicējas darbinieku ienākumi tikuši pakļauti dubultajai nodokļu aplikšanai, Dienests administratīvā procesa gaitā iestādē nav vērtējis, balstoties uz Lēmumā ietverto atteikuma pamatojumu. Savukārt tiesvedības gaitā, Dienests, kaut arī paskaidrojis, ka šāda veida pārbaude pieteicējai šobrīd tiek veikta, norādījis, ka galīgie secinājumi vēl nav izdarīti, un kontroles pasākumu rezultāti tiks piemēroti gadījumā, ja spriedums būs Dienestam nelabvēlīgs un būs jāprecizē dubultā samaksāto nodokļu apmērs (*sk. tiesas sēdes protokolu, lietas 5.sējuma 203.lapas otrā pusē*). Dienests atzina, ka lietu ir iespējams pabeigt izskatīt pēc būtības, neraugoties uz apstākļiem, kad Dienests iesāktā pārbaude nav pabeigta.

[11] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 7.punktā noteikts, ka nodokļu maksātājam ir tiesības saņemt pārmaksāto nodokļu summas saskaņā ar konkrēto nodokļu likumiem, bet 10.punktā – ka nodokļu maksātājam ir tiesības pieprasīt pārmaksātās nodokļa summas atmaksāšanu vai novirzīšanu kārtējo nodokļu maksājumu segšanai triju gadu laikā pēc konkrētā nodokļa likumā noteiktā maksāšanas termiņa.

Atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 2.pantam IIN maksātāji Latvijā ir fiziskas personas, kuras taksācijas periodā ir guvušas ienākumus Latvijas Republikā un/vai ārvalstīs, t.sk. individuālo uzņēmumu, arī zemnieku un zvejnieku saimniecību īpašnieki, kas taksācijas periodā (kalendārajā gadā) ir guvuši ienākumus, kuri nav aplikti ar uzņēmumu ienākuma nodokli, kā arī mikrouzņēmuma īpašnieki atbilstoši Mikrouzņēmumu nodokļa likumam. Tādējādi tiesa secina, ka Latvijas Republikā IIN maksātāji ir fiziskas personas.

Arī Konvencijas 26.panta pirmajā daļā noteikts, ka, ja persona uzskata, ka vienas vai abu līgumslēdzēju valstu rīcība noved vai var novest pie šīs personas aplikšanas ar nodokļiem, kas neatbilst šīs Konvencijas noteikumiem, šī persona var neatkarīgi no šo Valstu iekšējās likumdošanas noteikumiem, kas paredz novērst šādu aplikšanu ar nodokļiem, iesniegt savu jautājumu tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentām iestādēm, kuras rezidents ir šī persona, vai arī, ja jautājums attiecas uz 25.panta 1.punktu, tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentām iestādēm, kuras pilsonis ir šī persona. Tādējādi arī no Konvencijas normām izriet, ka iniciēt jautājumu par dubulto nodokļu uzlikšanu var persona, kuras ienākumi tiek aplikti ar nodokli. Līdz ar to loģisks un tiesību normām atbilstošs ir Dienesta secinājums, ka pārmaksātās IIN summas principā ir tiesības pieprasīt un saņemt pašiem nodokļu maksātājiem – fiziskajām personām, kas ir pieteicējas darba ņēmēji, kuru ienākums aplikts ar IIN.

Vienlaikus tiesa ņem vērā, ka lietā ir nestandarta situācija, ja pieteicēja, pirms Latvijā samaksātais nodoklis atgūts no Dienesta, Norvēģijā, pamatojoties uz Norvēģijas Karalistes normatīvo aktu – Likumu par nodokļu un nodevu samaksu un piedziņu (turpmāk – Norvēģijas Nodokļu samaksas likums) samaksājusi IIN piešķirzināto nodokli savu darbinieku vietā, lai izvairītos no nopietnākām finansiālām sankcijām par savlaicīgu nodokļu nenomaksu. Šāds pienākums, kā arī sankciju piemērošana pieteicējai par laikus nenomaksāto nodokli, pieteicējai izrietēja no Norvēģijas Nodokļu samaksas likuma § 16-20. „Atbildība par ieturēšanu un apķīlāšanu" 1.punkta, kas noteic, ka, ja ieturēšana netiek veikta saskaņā ar 5.sadaļas noteikumiem vai ieturētā summa netiek samaksāta saskaņā ar § 10-10, tie, kuru pienākums ir veikt ieturēšanu, ir atbildīgi par summu. Saskaņā ar

Norvēģijas Nodokļu samaksas likuma § 5-10. „Ieturēšanas izpilde" 1.punktu nodokļu ieturēšanu veic darba devējs (*sk. lietas 5.sējuma 47.- 49.lapā*). Turklāt tiesa ņem vērā, ka atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punktam nodokļu maksātājam, t.i., fiziskai personai ir tiesības pieprasīt pārmaksātās nodokļa summas atmaksāšanu tikai triju gadu laikā pēc konkrētā nodokļa likumā noteiktā maksāšanas termiņa. Atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 17.panta piektajai daļai algas nodoklis iemaksājams budžetā reizi mēnesī, kad bankā tiek saņemta nauda iedzīvotāju ienākumu izmaksai. Darba devēji, kas iedzīvotāju ienākumus izmaksā no kases ieņēmumiem, nesaņemot naudu bankā, iemaksā algas nodokli budžetā nākamajā dienā pēc algas izmaksas. Darba devējs, kas darbiniekam darba samaksu izmaksā bezskaidras naudas norēķinu veidā, algas nodokli iemaksā budžetā tajā pašā dienā, kurā viņš devis maksājuma uzdevumu darba samaksas pārskaitīšanai no sava konta uz darbinieka kontu. Tādējādi, ja pieteicējas darbinieki trīs gadu laikā no likumā noteiktā maksāšanas termiņa Latvijā pārmaksātā IIN atmaksu Dienestam nav pieprasījuši, pēc šī termiņa pārmaksātā IIN atmaksāšana pieteicējas darbiniekiem vairs tiesiski nav iespējama. Līdz ar to, ja pieteicēja vēlēsies atgūt Norvēģijā samaksāto IIN no darbiniekiem, darbiniekiem vairs nepastāvēs tiesiska iespēja nepareizi samaksāto nodokli atgūt no Latvijas Republikas budžeta, un IIN, pretēji Konvencijas principiem, par vienu un to pašu ienākumu darbiniekiem būs jāsamaksā dubultā.

Tādējādi, ja pieteicēja ir nomaksājusi IIN pielīdzināto nodokli Norvēģijas Karalistes budžetā no tiem pašiem savu darbinieku ienākumiem, kuri aplikti ar IIN Latvijā, IIN slogs konkrētajā gadījumā patiešām gulstas uz pieteicēju, nevis uz tās darbiniekiem.

Līdz ar to, lai gan likumdevējs nodokļu tiesībās nav paredzējis IIN ieturētāja tiesības uz nepamatoti nodokļu maksātāja – fiziskas personas rezidences valstī samaksāta IIN atmaksu, tomēr gadījumā, kad pārmaksātā nodokļa summas atgūšana vispārējā kārtībā tiesiski vairs nav iespējama, nav atzīstama par atbilstošu tiesiskas valsts principam situācija, ka valsts, neņemot vērā to, ka nodokli citā valstī no saviem līdzekļiem samaksājis darba devējs, patur savā valdījumā privātpersonas samaksāto nodokli, uz kura iekasēšanu valstij nav tiesību.

Ievērojot minēto, tiesa uzskata, ka šādā situācijā principā ir atzīstamas nodokļu iemaksātāja tiesības saņemt savu darbinieku pārmaksāto IIN, kas aprēķināts atbilstoši Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem (t.sk., ņemot vērā citstarp atvieglojumus un neapliekamos ienākumus), taču tādā daļā, kas nepārsniedz Norvēģijas budžetā par katru konkrētu darbinieku darba devēja samaksāto nodokļa summu (bez komisijas, nokavējuma procentiem vai citiem maksājumiem, piemēram, par termiņā neveiktajiem nodokļu maksājumiem) no ienākuma, kas bijis pakļauts dubultajai nodokļu aplikšanai. Tā kā Norvēģijas Karalistē IIN pielīdzinātā nodokļa likmes ir zemākas (*sk., piemēram Norvēģijas nodokļu administrācijas paziņojumus par nodokļu aprēķinu lietas 5.sējuma 92.- 94.lapa, algas un ieturētā nodokļa izziņas par 2014.gadu, piem. lietas 5.sējuma – 139.- 177.lapa)* līdz ar ko nodokļu maksātājiem par tiem pašiem ienākumiem Norvēģijā nodokļa ieturējumi būtu mazāki, plašāka tiesību piešķiršana IIN ieturētājam uz darba ņēmēja pārmaksātā IIN atmaksu varētu novest pie IIN ieturētāja iedzīvošanās uz nodokļu maksātāju – pieteicējas darbinieku rēķina.

Papildus tiesa norāda, ka vērtējot jautājumu par to, vai darba devējs līdzīgā situācijā ir bijis tiesīgs precizēt darba ņēmējiem izmaksātās summas, tiesa ir atzinusi, ka ne no vienas tiesību normas neizriet aizliegums nodokļu maksātājam – darba devējam iesniegt deklarāciju vai darba devēju ziņojumu labojumus, ja tas konstatē, ka iesniegtie dokumenti satur kļūdainu informāciju. Darba devējam bija pienākums iesniegt Dienestam deklarācijas un informatīvos paziņojumus, norādot tādu informāciju, kas atbilst faktiskajai un tiesiskajai situācijai. Līdz ar to konstatējot, ka sākotnēji iesniegtajos informatīvajos paziņojumos un deklarācijās ir norādīta nepatiesa informācija, darba devējs pamatoti ar precizētajiem darba devēja ziņojumiem ir veicis labojumus, kas atbilst faktiskajai un tiesiskajai situācijai (*sk. Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 5.jūnija sprieduma lietas Nr.A420265314 10.punktā. Spriedums stājies spēkā, Augstākā tiesa atteikusi ierosināt kasācijas tiesvedību*).

Turklāt likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 21.pants noteic, ka Dienests pārbauda deklarācijā uzrādīto datu ticamību un pareizību, veic iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksāšanas kontroli, veic šā likuma 11.pantā minēto ieņēmumu un izdevumu pilnīguma un pareizības uzskaites kontroli. Saskaņā ar šā likuma 22.panta pirmo daļu Dienests pārbauda maksātāja (fiziskās personas) taksācijas gadā gūtos ienākumus, pamatojoties uz iesniegtajā gada ienākumu deklarācijā uzrādītajiem datiem, darba devēju (ienākuma izmaksātāju) paziņojumiem par izmaksātajām summām, ārvalstu nodokļu administrāciju sniegtajām ziņām, apsekošanas un pārbaužu rezultātiem, kā arī citu Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošo informāciju par nodokļa maksātāja ienākumiem, īpašuma stāvokļa izmaiņām un izdevumiem.

No minētajām normām tiesa secina, ka Dienestam ir pienākums veikt nodokļu deklarāciju pārbaudi, tam ir saistoši gada ienākumu deklarācijā uzrādītie dati un darba devēju (ienākuma izmaksātāju) paziņojumi par izmaksātajām summām.

Līdz ar to Dienestam, arī vērtējot, vai nodokļu maksātājam ir pārmaksāts IIN, ir gan tiesisks pamats, gan pienākums ņemt vērā ienākumu izmaksātāja – darba devēja iesniegtajos precizējumos norādīto informāciju.

[12] Pieteicējas pieteikumā norādītajos tiesas spriedumos vērtētajās situācijās faktiskie apstākļi ir atšķirīgi, tāpēc tajos sniegtās atziņas tiešā veidā uz izskatāmo lietu nav attiecināmas.

[13] Vērtējot, vai pieteicējai ir apstiprināmas šī sprieduma 11.punktā norādītās tiesības saņemt IIN pārmaksu, tiesa konstatē un secina turpmāko.

[13.1] Atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 24. panta trešajā daļā iekļautajam regulējumam saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" noteikumiem aprēķināto nodokli samazina par summu, kas ir vienāda ar ārvalstīs samaksāto nodokli, ja šī nodokļa samaksa ārvalstīs ir apliecināta ar ārvalstu nodokļu iekasēšanas institūcijas apstiprinātiem dokumentiem, kuros uzrādīts apliekamais ienākums un ārvalstīs samaksātā nodokļa summa.

Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 24.panta ceturto daļu šā likuma 24.panta trešajā daļā minētais samazinājums nedrīkst būt lielāks par summu, kas atbilstu Latvijā aprēķinātajam nodoklim par ārvalstī gūto ienākumu.

Tādējādi aprēķinātā nodokļa samazināšanai likumdevējs ir paredzējis noteiktus pierādīšanas līdzekļus, kas apliecina fiziskās personas apliekamos ienākumus un no tiem samaksāto nodokli.

[13.2] Atbilstoši pieteicējas un Norvēģijas nodokļu administrācijas sniegtajai informācijai pieteicējai 2013.gada nogalē Norvēģijā bija nodarbināti divpadsmit darbinieki.

[13.3] Atbilstoši Norvēģijas nodokļu administrācijas 2015.gada 25.februāra paziņojumam par 2013.gada nodokļu aprēķinu pieteicējas darbiniekam /pers. AH/ par ienākumiem Norvēģijā aprēķināts Norvēģijas budžetā maksājamais ienākumu nodoklis 4179 NOK apmērā.

Minētajā paziņojumā norādīti arī personas ienākumi, no kuriem nodoklis aprēķināts *(lietas 5.sējums 88.-91.lapa, tulkojums 92.-95.lapa, 2.sējuma 123.-132.lapa).*

2015.gada 8.aprīļa paziņojumā par prasījuma piedziņu tiesas ceļā norādīts, ka /pers. AH/ ir jānomaksā nokavētie nodokļu maksājumi par 2013.gadu 4179 NOK apmērā *(lietas 1.sējuma 117.lapa).*

Atbilstoši Norvēģijas nodokļu administrācijas 2015.gada 25.februāra paziņojumam par 2013.gada nodokļu aprēķinu pieteicējas darbiniekam /pers. AI/ par ienākumiem Norvēģijā aprēķināts Norvēģijas budžetā maksājamais ienākumu nodoklis 4307 NOK apmērā.

Minētajā paziņojumā norādīti arī personas ienākumi, no kuriem nodoklis aprēķināts *(lietas 2.sējums 133.-136.lapa, tulkojums 138.-141.lapa).*

2015.gada 8.aprīļa paziņojumā par prasījuma izpildi norādīts, ka /pers. AI/ ir jānomaksā nokavētie nodokļu maksājumi par 2013.gadu 4307 NOK apmērā *(lietas 5.sējums 64.lapa, tulkojums 66.lapa).*

Atbilstoši Norvēģijas nodokļu administrācijas 2015.gada 18.februāra paziņojumam par 2013.gada nodokļu aprēķinu pieteicējas darbiniekam /pers. AJ/ par ienākumiem Norvēģijā aprēķināts Norvēģijas budžetā maksājamais ienākumu nodoklis 6049 NOK apmērā.

Minētajā paziņojumā norādīti arī personas ienākumi, no kuriem nodoklis aprēķināts *(lietas 1.sējuma 89. – 91.lapa, 2.sējums 104.-107.lapa, tulkojums 112.-115.lapa).*

Norvēģijas Nodokļu pārvalde 2015.gada 24.augusta atgādinājumā norādījusi, ka /pers. AJ/ nav nomaksāti procenti par nokavētiem maksājumiem, nenomaksātiem nodokļiem par 2013.gadu 194 NOK apmērā, kuru apmaksas termiņš ir 2015.gada 31.jūlijā *(lietas 1.sējuma 80.lapa, 2.sējuma 101., 108.lapa).*

Tādējādi no minētajiem Norvēģijas nodokļu administrācijas dokumentiem ir iespējams konstatēt, kāds 2013.gadā Norvēģijā ir bijis šo trīs personu apliekamais ienākums.

Savukārt par septiņiem darbiniekiem pieteicēja iesniegusi tiesai tādus pierādījumus, no kuriem nav konstatējams šo personu 2013.gada apliekamais ienākums Norvēģijā. Proti, Norvēģijas nodokļu administrācijas 2015.gada 8.aprīļa paziņojumā par prasījuma piedziņu tiesas ceļā paziņots, ka /pers. AK/ ir neapmaksāti Norvēģijā nokavētie nodokļu maksājumi par 2013.gadu 5641 NOK apmērā *(lietas 1.sējuma 112.lapa. 2.sējuma 116., 118.lapa);* 2015.gada 8.aprīļa paziņojumā par prasījuma piedziņu tiesas ceļā paziņots, ka /pers. AL/ ir neapmaksātie Norvēģijā nokavētie nodokļu maksājumi par 2013.gadu 4179 NOK apmērā *(lietas 1.sējuma 107.lapa, 2.sējuma 151., 153.lapa);* 2015.gada 6.jūlija brīdinājumā par piespiedu piedziņu paziņots, k a /pers. AM/ ir atlikusī nenomaksātā Norvēģijā nodokļu summa par 2013.gadu ir 4181 NOK un saistībā ar to papildus aprēķināti notecējušie kavējuma procenti 109 NOK apmērā, kopējā nodokļa parāda summa uz 2015.gada 6.jūliju sastāda 4290 NOK *(lietas 1.sējuma 95.lapa, 2.sējuma 155., 157.lapa);* 2015.gada 4.marta nodokļu žiro maksājumā (prasījumā par nenomaksātajiem nodokļiem) norādīts, ka /pers. AN/ ir nenomaksātie Norvēģijā nodokļi par 2013.gadu 4181 NOK apmērā *(lietas 2.sējums 143.lapa, tulkojums 145.lapa),* 2015.gada 18.februāra nodokļu žiro maksājumā (prasījumā par nenomaksātajiem nodokļiem) norādīts, ka /pers. AO/ ir nenomaksātie Norvēģijā nodokļi par 2013.gadu 6049 NOK apmērā *(lietas 2.sējums 147.lapa, tulkojums 149.lapa);* 2015.gada 18.februāra nodokļu žiro maksājumā (prasījumā par nenomaksātajiem nodokļiem) norādīts, ka /pers. AP/ ir nenomaksātie Norvēģijā nodokļi par 2013.gadu 6050 NOK apmērā *(lietas 2.sējums 159.lapa, tulkojums 161.lapa);* 2015.gada 25.februāra nodokļu žiro maksājumā (prasījumā par nenomaksātajiem nodokļiem) norādīts, ka /pers. AR/ ir nenomaksātie Norvēģijā nodokļi par 2013.gadu 5641 NOK apmērā (*lietas 2.sējums 163.lapa, tulkojums 164.lapa).*

Tādējādi lietā nav Norvēģijas nodokļu administrācijas apstiprinātu pierādījumu par šo septiņu pieteicējas darbinieku 2013.gada apliekamo ienākumu.

Kā izriet no pieteicējas un viņas darbinieku pilnvarotā pārstāvja /pers. AS/ norādītā e-pasta vēstulē, pieteicējai bija jānomaksā nenomaksātie nodokļi par 10 darbiniekiem, jo diviem no tiem nodoklī tika aprēķināts nodoklis 0 NOK apmērā (*lietas 1.sējuma 119.lapa*). Salīdzinot darba laika uzskaites tabeles ar lietā sniegto pārējo informāciju, secināms, ka personas, kurām ir aprēķināts nodoklis 0 NOK apmērā, ir /pers. AT/ un /pers. AU/.

[13.4] Attiecībā uz pieteicējas veiktajiem maksājumiem par 2013.gadu tiesa konstatē turpmāko:

1) 2015.gada 14.aprīlī veikti četri maksājumi (*lietas 1.sējuma 99.lapa*) no konta 6402.05.08084 uz kontu 63450623123 par kopējo summu 18 306 NOK, no tiem: 4179 NOK par /pers. AH/ aprēķinātiem nodokļu maksājumiem 2013.gadam (*lietas 1.sējuma 114.lapa*); 4179 NOK par /pers. AL/ aprēķinātiem nodokļu maksājumiem 2013.gadam (*lietas 1.sējuma 104.lapa*); 4307 NOK par /pers. AI/ aprēķinātiem nodokļu maksājumiem 2013.gadam (*lietas 1.sējuma 101.lapa*); 5641 NOK par /pers. AK/ aprēķinātiem nodokļu maksājumiem 2013.gadam (*lietas 1.sējuma 109.lapa)*, maksājuma adresāts – ārvalstu nodokļu maksātāji;

2) 2015.gada 6.jūlijā veikts maksājums 4290 NOK (pamatparāda summa 4181 NOK un nokavējuma nauda 109 NOK) apmērā uz kontu 6345 06 23123, maksājuma adresāts – ārvalstu nodokļu maksātāji (Norvēģija), maksātājs – /pers. AM/ (*lietas 1.sējuma 97.lapa*);

3) 2015.gada 16.jūlijā no bankas Nordea NO konta 6402.05.08084 veikts maksājums 6049 NOK apmērā saņēmējam – ārvalstu nodokļu maksātāji – uz Norvēģijas kontu 63450623123, maksājums veikts ar KID *(lietas 1.sējuma 85.lapa).* Pieteicēja paskaidro, ka maksājums veikts par /pers. AJ/ aprēķinātiem nodokļu maksājumiem 2013.gadam (6049 NOK) *(lietas 2.sējuma 34.-35.lapa)*;

4) 2015.gada 16.jūlijā no bankas Nordea NO konta 6402.05.08084 veikts maksājums 4301 NOK apmērā saņēmējam – ārvalstu nodokļu maksātāji – uz Norvēģijas kontu 63450623123, maksājums veikts ar KID (*lietas 1.sējuma 93.lapa*). Pieteicēja paskaidro, ka maksājums veikts par /pers. AM/ aprēķinātiem nodokļu maksājumiem 2013.gadam *(tiesas piezīme – vēlreiz par to pašu, tikai nedaudz lielākā apmērā 4301 NOK) (lietas 2.sējuma 34.-35.lapa)*;

5) 2015.gada 7.septembrī no konta 6345 06 23123 veikts maksājums 194 NOK (nokavējuma nauda par /pers. AJ/ savlaicīgi nenomaksātiem nodokļiem par 2013.gadu) apmērā uz kontu 6345 06 23123. Maksājuma adresāts – ārvalstu nodokļu maksātāji (Norvēģija), maksātājs – /pers. AJ/ (*lietas 1.sējuma 78., 82.lapa*);

6) 2015.gada 11.martā no konta LV10NDEA0000083730384 veikts pārskaitījums SKATTEOPPKREVER UTLAND uz kontu NO3363450623123 711,30 *euro* apmērā (*lietas 127.lapa*), kas pēc pieteicējas sniegtā paskaidrojuma *(lietas 2.sējuma 34.-35.lapa)* ir nomaksāts par /pers. AO/ aprēķinātiem nodokļu maksājumiem 2013.gadam 6049 NOK apmērā, tādas pašas operācijas veiktas 2015.gada 17.martā – 487,09 *euro* par /pers. AN/ aprēķinātiem nodokļu maksājumiem 2013.gadam 4181 NOK apmērā (*lietas 1.sējuma 129.lapa*), 2015.gada 23.martā – 710,57 *euro* p a r /pers. AR/ aprēķinātiem nodokļu maksājumiem 2013.gadam 5641 NOK apmērā un 666,19 *euro* par /pers. AP/ aprēķinātiem nodokļu maksājumiem 2013.gadam 6050 NOK apmērā (*lietas 1.sējuma 131., 133.lapa*), 2015.gada 17.aprīlī – 526,87 *euro* par /pers. AI/ aprēķinātiem nodokļu maksājumiem 2013.gadam 4307 NOK apmērā (*tiesas piezīme - vēlreiz par 2013.gadu*) un 511,21 *euro* par /pers. AH/ aprēķinātiem nodokļu maksājumiem 2013.gadam 4179 NOK apmērā (*tiesas piezīme - vēlreiz par 2013.gadu*) *(lietas 1.sējuma 135., 137.lapa).*

Salīdzinot paziņojumos norādīto bankas kontu ar maksājuma dokumentos ietverto informāciju par to, uz kuru bankas norēķinu kontu ir veikts konkrētais maksājums, tiesai nerodas šaubas par to, ka maksājumi ir veikti Norvēģijas nodokļu administrācijas norādītajā kontā.

Vienlaikus tiesa norāda, ka pieteicēja tiesas sēdē apliecināja, ka ir kļūdījusies un samaksājusi par diviem darbiniekiem – /pers. AH/ un /pers. AI/ dubultā nenomaksātos par 2013.gadu nodokļus, taču par /pers. AM/ neko nepaskaidroja *(sk. 5.sējuma 201.lapu tiesas sēdes protokols)*.Taču tiesa atzīst, ka tam, ka attiecībā uz /pers. AM/ pieteicēja nekādus paskaidrojumus nesniedza, konkrētajā gadījumā lietā nav izšķirošas nozīmes.

[13.5] Ievērojot iepriekš konstatēto un secināto, tiesa atzīst, ka lietā ir iegūti pierādījumi gan par apliekamo ienākumu, gan par IIN piešķirtā nodokļa samaksu attiecībā par 2013.gadu uz pieteicējas darbiniekiem /pers. AH/, /pers. AI/ un /pers. AJ/.

Attiecībā uz pieteicējas darbiniekiem /pers. AK/, /pers. AL/, /pers. AM/, /pers. AN/, /pers. AO/, /pers. AP/, /pers. AR/ lietā nav konstatējami Norvēģijas nodokļu iekasēšanas institūcijas apstiprināti dokumenti, kuros būtu uzrādīts pieteicējas darba ņēmēju Norvēģijā darbinieku gūtais ienākums, kas aplikts ar nodokli par strīdus laika posmu 2013.gadā, lai būtu iespējams izvērtēt, vai no tā IIN aprēķināts un ieturēts arī Latvijā. Savukārt tā kā pieteicējas darbiniekiem /pers. AT/ un /pers. AU/ nodoklis aprēķināts 0 NOK apmērā, nav pamata runāt par to, ka viņu ienākumi būtu tikuši pakļauti nodokļu dubultajai uzlikšanai.

[14] Ņemot vērā visu spriedumā minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējas pieteikums par IIN atmaksu par 2013.gadu atzīstams par apmierināmu daļēji

(attiecībā uz pieteicējas darbiniekiem /pers. AH/, /pers. AI/ un /pers. AJ/), un Dienestam uzliekams pienākums izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu par IIN atmaksu, ņemot vērā spriedumā konstatētos faktus un izdarītos juridiskos apsvērumus.

[15] Par pieteikuma iesniegšanu tiesā pieteicēja samaksājusi valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā.

Atbilstoši APL 126.panta pirmajai daļai, ja pieteikums pilnībā vai daļā apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Tādējādi no Dienesta par labu pieteicējam piespriežama pieteicējas samaksātā valsts nodeva.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt daļēji SIA „Heimdal Skonto Latvia" pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Valsts ieņēmumu dienestam izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu par iedzīvotāju ienākuma nodokļa 129 026,67 *euro* apmērā atmaksu.

Uzdot Valsts ieņēmumu dienestam mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu par IIN atmaksu attiecībā uz /pers. AH/, /pers. AI/ un /pers. AJ/ pārmaksāto iedzīvotāju ienākuma nodokli par 2013.gadu, ņemot vērā spriedumā konstatētos faktus un izdarītos juridiskos apsvērumus.

Pārējā daļā pieteikumu noraidīt.

Piespriest no Valsts ieņēmumu dienesta par labu SIA „Heimdal Skonto Latvia" valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese S.Sērdiene